

Nijmegen per zeilschip naar Rotterdam. Daar wij voortdurend tegenwind hadden, kwamen wij eerst 's Maandags tusschen 3 en 4 uur te Rotterdam; een tocht, dien men onder andere omstandigheden in 10 à 12 uur pleegt te volbrengen. Wij voeren voorbij Viel (l. Tiel), Bommers (l. Bonmel) en het stadje Gorkum, vandaar onder Dordrecht langs, dat op drie uren afstands van Rotterdam ligt. In Rotterdam ging ik een bezoek brengen aan den Heer van Strenacker 1), consul van Spanje, bij wien wij den volgenden morgen het middagmaal gebruikten. Wij logeerden in het Katholieke logement Het wilde Zwijn 2) op het plein, waar het beeld van Erasmus staat.

Dit schijnt mij de aangenaamste stad van Holland. De lucht is er gezond. De ruime grachten, die uit de Maas haar water krijgen, maken het voor allerhande groote vaartuigen mogelijk in de stad te komen. De straten en grachten zijn recht, staan goed haaks op elkander en toonen tal van ophaalbruggen, die voortreffelijk zijn geplaatst met het oog op symmetrie en perspectief en die aan weerszijden een loozen boog hebben van wit vernist hout, dat op marmer gelijkt.

De bevolking is vrij talrijk. Overal vindt men werklieden en pakhuizen, aangezien er handel gedreven wordt niet alleen met het oog op de stad, maar ook op de scheepvaart, zoowel de vaart op het buitenland als die op de Oost. Hoewel de stad misschien nog geen 40.000 inwoners telt, doet haar matige omvang haar vrij wat voller met volk en handelaars schijnen dan Amsterdam en veel voller dan Den Haag.

---

1) Stennaker was vice-consul van Spanje te Rotterdam tot 1768; zijn opvolger was Rombout van Loon.

2) Bedoeld wordt het bekende logement „Het Zwijnshoofd”; het was in 1764 in handen van de erfgenamen van François Weisweiler, die uit Keulen afkomstig was.